

Governor of Sint Maarten

STATEN VAN SINT MAARTEN	
Ingek.	03 JAN 2017
Volgnr.	151354/16-17
Par.	B. Mey.

Aan de Staten van Sint Maarten
T.a.v.: De voorzitter mevrouw Sarah Wescot-Williams
Wilhelminastraat 1
Philipsburg
Sint Maarten

Philipsburg, 28 december 2016

Kenmerk : LV-15/0008
Onderwerp : Ontwerp van landsverordening houdende wijziging van de Sanctielandsverordening ter uitvoering van speciale aanbeveling III van de Caribbean Financial Action Taskforce om zonder vertraging de beperkende maatregelen te implementeren en enkele wetstechnische aanpassingen
Bijlagen : 1

Geachte mevrouw Wescot-Williams,

U wordt hierbij aangeboden het Ontwerp van landsverordening houdende wijziging van de Sanctielandsverordening ter uitvoering van speciale aanbeveling III van de Caribbean Financial Action Taskforce om zonder vertraging de beperkende maatregelen te implementeren en enkele wetstechnische aanpassingen, ter verdere behandeling.

DE GOUVERNEUR VAN SINT MAARTEN

drs. E.B. Holiday

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2016-2017-099
No. 1

Ontwerp Landsverordening houdende wijziging van de Sanctielandsverordening ter uitvoering van aanbeveling 6 van de Financial Action Taskforce om zonder vertraging de beperkende maatregelen te implementeren en enkele wetstechnische aanpassingen

AANBIEDING

Hierbij biedt de regering ter goedkeuring aan de Staten de Ontwerplandsverordening houdende wijziging van de Sanctielandsverordening ter uitvoering van aanbeveling 6 van de Financial Action Taskforce om zonder vertraging de beperkende maatregelen te implementeren en enkele wetstechnische aanpassingen.

Namens de Regering,

De Gouverneur van Sint Maarten

E.B. Holiday

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2016-2017-099
No. 2

Landsverordening, van de
houdende wijziging van de Sanctielandsverordening
ter uitvoering van aanbeveling 6 van de Financial
Action Task Force om zonder vertraging de
beperkende maatregelen te implementeren en enkele
wetstechnische aanpassingen

ONTWERP

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

dat het noodzakelijk is de Sanctielandsverordening aan te passen om internationale verplichtingen tot het vaststellen van beperkende maatregelen zonder vertraging te regelen;

dat het noodzakelijk is om uitvoering te geven aan speciale aanbeveling III, thans aanbeveling 6, zoals verwoord in het Mutual Evaluation Report van de Caribbean Financial Action Task Force (FATF) van 8 januari 2013, om zonder vertraging de beperkende maatregelen te implementeren;

dat het wenselijk is om gelijktijdig enkele wetstechnische verbeteringen door te voeren;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld de onderstaande landsverordening:

Artikel I

De Sanctielandsverordening wordt als volgt gewijzigd:

A

In het opschrift wordt de zinsnede "regels om ter uitvoering van internationale besluiten, aanbevelingen en afspraken, beperkingen vast te stellen voor de betrekkingen met bepaalde staten of gebieden" vervangen door: regels om ter uitvoering van internationale verplichtingen beperkingen vast te stellen voor de betrekkingen met bepaalde staten, gebieden, individuele personen, groepen en organisaties.

B

1. De aanduidingen "§1. Definities", "§2. Sanctiemaatregelen", "§3. Ontheffing en vrijstelling", "§4. Toezicht en opsporing", "§5. Strafbepalingen" en "§6. Overgangs- en slotbepalingen" vervallen.

2. De artikelen 2a, 5, 7, 8, 10, 17, 18 en 19 vervallen onder vernummering van de artikelen 6 tot 5, 9 tot 6, 11 tot en met 16 tot 7 tot en met 12 en 20 tot 13.

C

In artikel 1 vervalt onderdeel a onder verlettering van het onderdeel b tot a, waarbij "artikel 7" wordt vervangen door: artikel 2.

D

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.
2. Er wordt een lid toegevoegd, waarin de tekst van artikel 2a (oud) wordt opgenomen en waarvoor de aanduiding "2." wordt geplaatst.
3. In het eerste lid (nieuw) wordt voor de zinsnede "besluiten of aanbevelingen" ingevoegd: verdragen,.
4. In het eerste lid (nieuw) en in het tweede lid (nieuw) wordt na de zinsnede "de internationale rechtsorde" telkens ingevoegd "of de bestrijding van terrorisme" en wordt "landsbesluit, houdende algemene maatregelen," telkens vervangen door: ministeriële regeling.

E

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. De zinsnede "artikelen 2 of 2a" wordt telkens vervangen door "artikel 2", de zinsnede "goederen-, diensten- en betalingsverkeer, de scheepvaart, de luchtvaart, wegverkeer" wordt telkens vervangen door "goederen- en dienstenverkeer, het financieel verkeer, de scheepvaart, de luchtvaart, het wegverkeer" en het woord "sanctielandsbesluit" wordt telkens vervangen door: sanctieregeling.
2. In het eerste lid wordt na de zinsnede "de post en de telecommunicatie" ingevoegd ", en al hetgeen overigens is vereist ter voldoening aan internationale regelingen als bedoeld in artikel 2," en wordt "staten of gebieden" vervangen door: staten, gebieden, individuele personen, groepen en organisaties.
3. In het tweede lid wordt na de zinsnede "aangewezen gebieden wordt" ingevoegd: mede.
4. In het vierde lid wordt de zinsnede "Landsverordening Deviezenverkeer" vervangen door: Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten.

F

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het woord "sanctielandsbesluit" wordt telkens vervangen door: sanctieregeling.
2. In de aanhef wordt de zinsnede "artikelen 2 of 2a" vervangen door: artikel 2.
3. In de aanhef van het eerste lid wordt de zinsnede "en het verblijf" vervangen door: de toegang en het verblijf.
4. Aan het eerste lid worden, onder het vervallen van het woord "of" aan het slot van onderdeel b, en vervanging van de punt aan het slot door een puntkomma, twee onderdelen toegevoegd, luidende:

- d. behoren tot een bij een sanctieregeling aan te wijzen groep of organisatie; of,
- e. als individuele persoon zijn aangewezen in een sanctieregeling.

G

Artikel 5, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. De zinsnede "een in artikel 3 omschreven sanctielandsbesluit" wordt vervangen door: een in artikel 2 bedoelde ministeriële regeling.
2. De zinsnede "geven de minister of de ministers van het voornemen daartoe kennis aan" wordt vervangen door; kunnen de minister of de ministers van het voornemen daartoe kennis geven aan.

H

Artikel 6 (nieuw) komt te luiden:

Artikel 6

1. Bij de inwerkingtreding van een sanctieregeling, of wijziging daarvan, is sprake van een spoedeisend belang als bedoeld in artikel 17 van de Landsverordening Constitutioneel Hof.
2. Indien de aan een sanctieregeling ten grondslag liggende internationale regelingen als bedoeld in artikel 2 daartoe aanleiding geven, worden bij ministeriële regeling de noodzakelijke wijzigingen die daaruit voortvloeien vastgesteld, en in het Afkondigingsblad bekend gemaakt. De Secretaris-Generaal van het Ministerie van Algemene Zaken is bevoegd om genoemde bevoegdheid namens de Minister van Algemene Zaken uit te oefenen.
3. Indien onverwijld uitvoering dient te worden gegeven aan internationale regelingen als bedoeld in artikel 2 kunnen, zolang een sanctieregeling ter uitvoering daarvan nog niet in werking is getreden, door de Minister van Algemene Zaken aanwijzingen worden gegeven aan instanties die met de uitvoering van de sanctieregeling zullen worden belast.

I

Artikel 7 (nieuw), eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. De zinsnede "voorschriften in de" wordt geschrapt.
2. Na de zinsnede "kunnen de ministers" wordt ingevoegd: bij beschikking.
3. Na de zinsnede "ontheffing verlenen" wordt ingevoegd: mits de aan de sanctie ten grondslag liggende internationale regeling als bedoeld in artikel 2 daarin uitdrukkelijk voorziet.

J

In artikel 8, eerste lid, (nieuw) wordt na de zinsnede "krachtens deze landsverordening bepaalde zijn" ingevoegd: , naast de toezichthouders, werkzaam bij de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten en het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties,.

K

In artikel 9, tweede lid, (nieuw) wordt de zinsnede "Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen," vervangen door: Bij ministeriële regeling.

L

Artikel 12 (nieuw) wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste en tweede lid wordt de zinsnede "de artikelen 2, 2a of 7, dan wel artikel 14" telkens vervangen door: de artikelen 2, 9 of 10.
2. In het eerste lid wordt de zinsnede "hetzij een gevangenisstraf van ten hoogste één jaar, hetzij een geldboete van de derde categorie, hetzij met beide straffen" vervangen door: gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of een geldboete van de zesde categorie.
3. In het tweede lid wordt de zinsnede "hetzij een hechtenis van ten hoogste vier maanden, hetzij een geldboete van de tweede categorie, hetzij met beide straffen" vervangen door: hechtenis van ten hoogste een jaar of een geldboete van de vijfde categorie.

M

In artikel 13 wordt na de zinsnede "Sint Maarten is" ingevoegd "mede", wordt "de ingezetene en" vervangen door "de ingezetene alsmede", en wordt "schuldig maakt aan" vervangen door: schuldig maken aan.

N

In artikel 14 (nieuw) wordt de zinsnede "Deze landsverordening kan worden aangehaald" vervangen door: Deze landsverordening wordt aangehaald.

Artikel II

Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

Deze landsverordening wordt met de memorie van toelichting in het Afkondigingsblad geplaatst.

Gegeven te Philipsburg,
De Gouverneur van Sint Maarten

De Minister van Algemene Zaken
d.d.

Landsverordening, houdende wijziging van de Sanctielandsverordening ter uitvoering van aanbeveling 6 van de Financial Action Task Force om zonder vertraging de beperkende maatregelen te implementeren en enkele wetstechnische aanpassingen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen deel

Sanctiemaatregelen zijn politieke beleidsinstrumenten van de Verenigde Naties en de Europese Unie. Het zijn dwingende, niet-militaire instrumenten die worden ingezet als reactie op o.a. schendingen van het internationale recht of van mensenrechten door regimes die rechtsstatelijke en democratische beginselen niet eerbiedigen, in een poging een kentering teweeg te brengen. Daarnaast vervullen sancties een rol in de bestrijding van terrorisme, vooral met sancties gericht tegen individuen en niet-statelijke entiteiten.

Sanctiemaatregelen berusten vaak op een resolutie van de VN-Veiligheidsraad. Sanctiemaatregelen kunnen echter ook een autonome grondslag binnen de Europese Unie hebben.

De meest voorkomende sancties zijn:

- wapenembargo's en handelsrestricties;
- financiële sancties (bevriezing van tegoeden); en,
- reis- en visumrestricties.

Sint Maarten is gehouden internationale sancties te implementeren op grond van artikel 25 van het Handvest van de Verenigde Naties en artikel 3 van het Statuut van het Koninkrijk. Daartoe is in 1997 de Sanctielandsverordening vastgesteld. De effectiviteit van sancties als instrument van internationaal beleid verlangt dat implementerende nationale wetgeving subiet tot stand komt.

Op 8 januari 2013 constateerde de Caribbean Financial Action Task Force (CFATF) in het Mutual Evaluation Report dat Sint Maarten de internationale sancties niet onmiddellijk vaststelt. Deze conclusie volgde uit een onderzoek in Sint Maarten naar onder meer de "Freezing of Funds used for terrorist financing". De eisen daaromtrent zijn

opgenomen in Special Recommendation III, thans aanbeveling 6 van de Financial Action Task Force (FATF).

De CFATF constateert in het Mutual Evaluation Report het volgende :

Quote

376. The Examiners are concerned with what appears to be a limitation in the ability of Sint Maarten to implement freezing orders in accordance with subsequent terrorist related Resolutions without having to issue subsequent Sanctions National Decrees, as in Sint Maarten it is necessary to issue SND's in order to implement UN Security Council Resolutions. This could have implications for responding to such matters without delay as contemplated by the 1267 related freezing mandates.

Unquote

De CFATF komt vervolgens tot de volgende aanbeveling:

Quote

409. The substantive freezing mechanism for persons listed pursuant to UN Resolution 1267 (1999) should be reviewed and appropriate adjustments made to ensure that the requirement of acting 'without delay' will be met in relation to subsequent freezing obligations that arise pursuant to terrorist related UN Resolutions that are issued.

Unquote

Dit advies van de CFATF heeft geleid tot een evaluatie van de implementatieprocedure. Daaruit is gebleken dat de huidige procedure te arbeidsintensief is en onnodig tot vertragingen leidt. Met het onderhavige voorstel tot wijziging van Sanctielandsverordening wordt de procedure daarom gewijzigd. De regering heeft de volgende procedure voor ogen:

- de regering is voornemens om alle sanctiemaatregelen te bundelen in één ministeriële regeling om een overzichtelijk stelsel van sanctiemaatregelen te bevorderen. De ministeriële regeling is door zijn verwijzend karakter – naar Veiligheidsraadresoluties en EU-regelgeving- te beschouwen als een standaard kader. Beoogd wordt om nieuwe sanctiemaatregelen aan deze bestaande ministeriële regeling toe te voegen.
- het implementeren van de internationale sancties geschiedt niet langer middels een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, maar door een ministeriële regeling. Daar het de implementatie van internationale verplichtingen betreft is er geen sprake van enige beleidsruimte waardoor er geen beletsel bestaat voor het instrument van een ministeriële regeling. Daardoor wordt het implementatieproces

van internationale sancties in Sint Maarten minder bewerkelijk voor alle bij het wetgevingsproces betrokken partijen. Aangetekend zij voorts dat –zoals vermeld in de vorige alinea- beoogd wordt om aan de bestaande ministeriële regeling nieuwe sanctiemaatregelen toe te voegen middels de vermelde verwijzing naar de internationale regelgeving. Een alle sancties omvattende Sanctieregeling is reeds vorig jaar in werking getreden en deze is vanwege de bestaande Sanctielandsverordening omgezet naar een alle sancties omvattend Sanctielandsbesluit van 17 februari 2016. Over het ontwerp van dit Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, heeft de Raad van Advies een zogenaamd 'blanco' advies uitgebracht. Dit Sanctielandsbesluit zal na inwerkingtreding van de onderhavige wijziging van de Sanctielandsverordening worden omgezet in een ministeriële regeling –verwezen zij naar het gestelde onder Artikel II. Toekomstige aanvullingen, d.w.z. verwijzingen naar nieuwe Veiligheidsraadresoluties en EU-regelgeving, zullen aan deze Sanctieregeling worden toegevoegd.

- de toevoeging van een geheel nieuwe sanctiemaatregel aan de bestaande Sanctieregeling is een wijziging van de Sanctieregeling zelf, en zal door de Minister van Algemene Zaken bij ministeriële regeling worden vastgesteld.

- de wijziging van een bestaande sanctiemaatregel, zijnde een onderdeel van de Sanctieregeling, gebeurt bij ministeriële regeling- tot de ondertekening waarvan de Secretaris-Generaal van het Ministerie van Algemene Zaken wordt gemandateerd- en wordt rechtstreeks in het Afkondigingsblad geplaatst. Nadat de VN Veiligheidsraad of de Raad van de EU heeft besloten tot een sanctie wordt regelmatig – maandelijks en soms wekelijks- tot een wijziging of aanvulling van deze sanctiemaatregel besloten, en worden personen en goederen aan de sanctielijst toegevoegd of geschrapt dan wel rectificaties doorgevoerd. Voor dergelijke kleine, zich regelmatig voordoende, wijzigingen is ondertekening door de Minister-President een te zwaar instrument; het betreft immers een wijziging van een reeds geïmplementeerde sanctiemaatregel. Omdat deze wijzigingen met de meeste spoed dienen te worden uitgevoerd – de FATF spreekt van 'without delay'- is mandatering van ondertekening van wijzigingen van bestaande sanctiemaatregelen het meest efficiënte juridische instrument.

- de sanctieregeling loopt niet langer na 3 jaar automatisch af.

- nadat de VN Veiligheidsraad of de EU tot een sanctiemaatregel heeft besloten kunnen, voorafgaand aan de inwerkingtreding van een sanctie, door de Minister van Algemene Zaken reeds aanwijzingen worden gegeven aan de instanties belast met de uitvoering. Dit kan

noodzakelijk zijn als een internationale sanctie onmiddellijk dient te worden uitgevoerd en niet gewacht kan worden op afronding van het traject van de ministeriële regeling, noch op de aanpassing van een bestaande sanctiemaatregel in de Sanctieregeling. Uiteraard dient een dergelijke aanwijzing wel spoedig in regelgeving te worden vastgelegd. - tot slot is de regering van oordeel dat zo nodig elke sanctieregeling of wijziging ervan in werking zal kunnen treden met ingang van de eerste dag na de afkondiging in het Afkondigingsblad. De normale termijn voor de Ombudsman voor de toetsing van een bekrachtigde nieuwe regeling is bij een sanctieregeling zelden van toepassing. Niet alleen de uitzonderingsgrond "internationale regelgeving", als bedoeld in artikel 17, tweede lid, onder d, van de Landsverordening Constitutioneel Hof zal hier van toepassing zijn. Maar ook de uitzonderingsgrond "zwaarwegende private of publieke nadelen bij vertraging" is reeds door de wetgever onderkend, middels opneming in het tweede lid, onder a, van genoemd artikel. Het niet onverwijd nakomen van een internationale verplichting tot het implementeren van een internationale sanctie beschouwt de regering als zo'n nadeel. Om echter elke twijfel uit te sluiten wordt voorgesteld om in artikel 6, eerste lid, met zoveel woorden te bepalen dat bij de inwerkingtreding van een sanctieregeling sprake is van een spoedeisend belang.

Financiële paragraaf

Het onderhavige voorstel kent op zichzelf geen financiële gevolgen. De vermindering van de belasting van het wetgevingsapparaat (onder meer beleids- en juridische directies) laat zich moeilijk vertalen in concrete cijfers. Met de uitvoering van sanctiemaatregelen zijn onder andere het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties, de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten en de Douane belast. Dit vormt onderdeel van hun toezichthoudende functie, welke reeds in het budget van het Land is verwerkt.

Ook toekomstige sanctiemaatregelen zullen naar verwachting van de regering geen financiële gevolgen hebben voor de Landskas. Wanneer in onvoorzien geval toch financiële gevolgen voor de Landskas worden verwacht, wordt in de toelichting bij de ministeriële regeling voorzien in een uiteenzetting van de financiële gevolgen, zoals bepaald in artikel 10 van de Comptabiliteitslandsverordening, en wordt het ontwerp besproken in de Ministerraad.

Artikelsgewijs deel

Artikel I

Onderdeel A

In de afgelopen jaren is gebleken dat internationale sancties zich niet alleen richten op staten, maar ook op individuele personen, groepen en organisaties. Het ligt voor de hand om in het woordgebruik aan te sluiten bij de recente internationale praktijk.

Deze overweging vormt de aanleiding voor het voorstel om het opschrift van de Sanctielandsverordening aan te passen en te vereenvoudigen.

Onderdeel B

Aangezien het onderhavige voorstel van landsverordening de structuur van de Sanctielandsverordening wijzigt, wordt voorgesteld om de paragraafindeling te schrappen.

Onderdeel C

Door het laten vervallen van een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als instrument voor een sanctieregeling behoeft 'sanctielandsbesluit' in artikel 1 niet langer gedefinieerd te worden.

Onderdeel D

In het nieuwe artikel 2 worden de oude artikelen 2 en 2a samengevoegd. Het merendeel van de wijzigingen is reeds toegelicht in het Algemeen deel en in Onderdeel A. Rest nog de toelichting van de voorgestelde toevoeging 'of ter bestrijding van terrorisme'. Deze toevoeging vloeit voort uit de aanbevelingen van de FATF, en het verduidelijkt de context van de te treffen sancties.

Onderdeel E

Voorgesteld wordt ook in dit artikel de terminologie te verduidelijken, door een wijziging van het begrip 'betalingsverkeer' in 'financieel verkeer'. Dit laatste begrip omvat meer handelingen dan alleen betalen.

Daar de opsomming van sectoren in artikel 3, eerste lid, de indruk geeft limitatief te zijn, hetgeen niet het geval is, wordt voorgesteld de reikwijdte te completeren door de toevoeging 'en al hetgeen overigens is vereist ter voldoening aan internationale regelingen'.

Met ingang van 10 oktober 2010 is de Landsverordening Deviezenverkeer vervangen door bijlage 3 bij de Kader-vaststellingslandsverordening. De citeertitel daarvan luidt: Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint

Maarten. Voorgesteld wordt om in het vierde lid de juiste citeertitel op te nemen.

Onderdeel F

De voorgestelde toevoeging van de onderdelen d en e aan het eerste lid van artikel 4 (nieuw) vindt zijn grond in dezelfde constatering over de ontwikkelingen op het terrein van internationale sancties als hierboven beschreven in het Algemeen deel en bij onderdeel A.

De overige voorgestelde wijzigingen zijn van wetstechnische aard.

Onderdeel G

in artikel 5, eerste lid, van de huidige Sanctielandsverordening staat dat alvorens een sanctielandsbesluit wordt vastgesteld de mening van de SER en andere organisaties van belanghebbenden zal worden ingewonnen. Dit schept de illusie dat de voorgenomen, dwingende, sanctieregeling nog zou kunnen worden aangepast, terwijl die beleidsruimte er nochtans niet is. Desalniettemin zouden zich situaties kunnen voordoen waarbij sprake is van niet-dwingende maatregelen waarbij het wenselijk kan zijn de SER te raadplegen. Om die reden is de raadpleging van de SER niet langer verplicht maar wordt zulks aan het oordeel van de minister(s) overgelaten.

Onderdeel H

De voorgestelde tekst van dit nieuwe artikel 6 is het logisch gevolg van de FATF-aanbeveling dat een sanctiemaatregel 'without delay' moet kunnen worden vastgesteld.

Door een wijziging van een bestaande sanctiemaatregel in een ministeriële regeling bij mandaat te laten ondertekenen door een daartoe gemandateerde hoge functionaris en rechtstreeks in het Afkondigingsblad te plaatsen, wordt aan die aanbeveling tegemoet gekomen. Een dergelijke bevoegdheid dient echter, zo meent de regering, expliciet en geclausuleerd in een landsverordening te zijn geregeld. De regering stelt derhalve voor om de mandatering aan de Secretaris Generaal van het Ministerie van Algemene Zaken expliciet in artikel 6 (nieuw), tweede lid, neer te leggen. Het gevolg zal zijn dat voor iedere (kleine) wijziging in een bestaande, reeds in Sint Maarten geïmplementeerde, sanctiemaatregel niet langer een ministeriële regeling door de Minister van Algemene Zaken hoeft te worden ondertekend. Temeer daar Sint Maarten maandelijks met wijzigingen te maken krijgt, betekent dit een aanzienlijk mindere belasting voor het wetgevingsapparaat.

Vanwege het ontbreken van enige beleidsruimte kan deze taak zonder bezwaren in de praktijk in mandaat worden uitgevoerd door de Secretaris Generaal van het Ministerie van Algemene Zaken.

Daarnaast wordt voorgesteld dat vooruitlopend op de totstandkoming van een (wijziging van of een nieuwe) sanctiemaatregel door de Minister van Algemene Zaken al aanwijzingen kunnen worden gegeven aan instanties die met de uitvoering ervan zullen worden belast. De hier bedoelde aanwijzingen zullen ten doel hebben om de uitvoerende instanties te alerteren dat de internationale gemeenschap sancties heeft afgekondigd. Met dit totale pakket aan mogelijkheden ziet de regering de eerstvolgende toetsing door de CFATF in het volste vertrouwen tegemoet.

Onderdeel I

De Raad van Advies heeft reeds enkele malen geadviseerd om telkenmale duidelijk te maken of een bepaald besluit bij ministeriële regeling of bij ministeriële beschikking tot stand dient te komen. Dit vormt de aanleiding om dit in het eerste lid van artikel 7 (nieuw) te verduidelijken. De ontheffing of vrijstelling van sancties vloeit voort uit het bepaalde terzake in de internationale sanctieregeling. Het verband daartussen is explicieter in artikel 7 verwoord.

Onderdeel J

De Sanctielandsverordening bevat geen duidelijke aanwijzing welke instanties met het toezicht zijn belast. In de praktijk van de sanctieregelingen in de afgelopen jaren is gebleken dat het de voorkeur verdient om dit toezicht op te dragen aan de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten en het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties. Deze instanties beschikken over het juiste instrumentarium om het toezicht uit te oefenen door de informatiestromen waartoe direct betrokkenen bij een sanctieregeling zoals notarissen en banken reeds bij landsverordening verplicht zijn. Voorgesteld wordt om deze beide instanties in het artikel 8, eerste lid, (nieuw) aan te wijzen.

Onderdeel K

Voorgesteld wordt om regels omtrent de vereisten waaraan ambtenaren met opsporingsbevoegdheid moeten voldoen, bij ministeriële regeling te laten vaststellen in plaats van bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen. Het gaat hier in feite om interne voorschriften, die geen burgers of bedrijven binden. Vaststelling van dergelijke voorschriften op het niveau van een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, is derhalve niet nodig. Aangezien de benoeming en beëdiging tot buitengewoon ambtenaar van politie is geconcentreerd bij de Minister van Justitie, is geborgd dat niet lichtvaardig daartoe zal worden overgegaan.

Onderdeel L

Het te wijzigen artikel is recent gewijzigd door de Invoeringslandsverordening Wetboek van Strafrecht.

In het onderhavige ontwerp van landsverordening wordt nu voorgesteld om de strafbedreiging alsnog in overeenstemming te brengen met de ernst van de overtreding van een sanctieregeling waartoe in internationaal verband is besloten. Daardoor zal Sint Maarten weer in de pas lopen met hetgeen internationaal gebruikelijk is.

De hierboven genoemde Invoeringslandsverordening was niet de juiste plaats om dit reeds te doen, aangezien die landsverordening in beginsel 'neutraal' was wat de hoogte van de strafbedreiging betreft.

Onderdeel M

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om voor te stellen om de redactie van artikel 13 (nieuw) te verduidelijken. Door de invoeging van het woord 'mede' wordt beoogd om duidelijk te maken dat de strafwet van Sint Maarten van toepassing is zowel op een ingezetene die *in* Sint Maarten een strafbaar feit pleegt (hetgeen de normale situatie is) als op een ingezetene die zich *buiten* Sint Maarten schuldig maakt aan een krachtens de Sanctielandsverordening strafbaar gesteld feit (hetgeen een bijzondere situatie is).

Met de meervoudsvorm 'maken' in plaats van 'maakt', en door de vervanging van het woord 'en' door 'alsmede' wordt beoogd te verduidelijken dat de bepaling van toepassing is zowel op een individuele ingezetene als op een individuele rechtspersoon, zonder dat vereist is dat er sprake is van een gezamenlijke overtreding door een individu tezamen met een rechtspersoon.

Artikel II

Inwerkingtredingsbepaling

Concreet zal de inwerkingtreding als volgt verlopen.

Gelet op internationale en Koninkrijkverplichtingen om sanctiemaatregelen vast te leggen in regelgeving, dient voorkomen te worden dat door de wijziging van de Sanctielandsverordening een periode ontstaat waarin geïmplementeerde sancties hun rechtskracht verliezen. Met dit voorstel van wijziging van de Sanctielandsverordening vervalt immers de grondslag voor de reeds vastgestelde sanctiebesluiten en sanctieregelingen. Dit betekent dat de sancties die daarin zijn vastgesteld opnieuw en tegelijkertijd met de wijziging van de Sanctielandsverordening vastgesteld dienen te worden teneinde hun rechtskracht niet te verliezen. De procedure die hiervoor zal worden gehanteerd is als volgt.

De Minister van Algemene Zaken zal alle sanctiebesluiten en sanctieregelingen die van kracht zijn op het moment van inwerkingtreding van de onderhavige landsverordening, samenvoegen en opnemen en omzetten in een ministeriële regeling waarin alle afgekondigde sanctiemaatregelen zullen zijn opgenomen.

Die nieuwe sanctieregeling zal volgens de planning in ontwerp gereed zijn ten tijde van de mondelinge behandeling van dit ontwerp van landsverordening. De nieuwe sanctieregeling zal worden ondertekend door de Minister van Algemene Zaken op dezelfde dag dat deze het ontwerp van landsverordening bekrachtigt. Beide zullen op dezelfde dag in het Afkondigingsblad worden gepubliceerd. Voor beide begint zodoende de toetsing door de Ombudsman op dezelfde dag, en die toetsing eindigt dus ook voor beide op dezelfde dag. Direct daarna zal het landsbesluit tot inwerkingtreding van het ontwerp van landsverordening worden ondertekend en bekrachtigd.

De nieuwe sanctieregeling zal in de aanhef, bij het "Gelet op...", verwijzen naar de nieuwe grondslag in artikel 2 van de gewijzigde Sanctielandsverordening. Daarnaast zal in de inwerkingtredebepaling worden geregeld, dat de sanctieregeling op dezelfde dag in werking treedt als de gewijzigde Sanctielandsverordening. Hierdoor wordt gegarandeerd dat het ontwerp van landsverordening noch de nieuwe sanctieregeling in werking kan treden als de Ombudsman besluit om een van beide regelingen of beide aan het Constitutioneel Hof voor te leggen.

Voorafgaand aan de inwerkingtreding zal geen gebruik worden gemaakt van de versnelde inwerkingtredebepaling, zoals opgenomen in het nieuwe artikel 6, eerste lid (onderdeel H). Dat artikel bepaalt de facto de inwerkingtreding op de dag *na* de plaatsing in het Afkondigingsblad; indien van dat artikel gebruik zou worden gemaakt door plaatsing in het Afkondigingsblad op dezelfde dag dat het ontwerp van landsverordening in werking treedt, zou er een hiaat van een dag ontstaan. Dit zou betekenen dat de sanctiemaatregelen een dag niet zijn vastgelegd in regelgeving en dus geen rechtskracht hebben. Hierdoor zouden internationale en Koninkrijkverplichtingen worden geschonden. Dit dient te worden voorkomen.

In het inwerkingtredeartikel van de nieuwe sanctieregeling zal derhalve worden bepaald dat de regeling in werking zal treden met ingang van dezelfde dag als de datum van inwerkingtreding van het ontwerp van landsverordening. Door een gelijktijdige publicatie van het ontwerp van landsverordening én de nieuwe sanctieregeling hoeft dus in dit geval geen

afbreuk te worden gedaan aan de normale toetsingsmogelijkheden door de Ombudsman.

Door deze constructie wordt gegarandeerd dat er geen hiaat in de rechtskracht van geïmplementeerde sancties kan ontstaan nu de sanctiemaatregelen te allen tijde van kracht blijven. De internationale en Koninkrijkverplichtingen worden daarmee in acht genomen.

De Minister-President, Minister van Algemene Zaken

Council of Advice
Raad van Advies

Strengthening Our Democracy

Aan Zijne Excellentie de Gouverneur van Sint Maarten
Drs. E.B. Holiday
Falcon Drive # 3
Harbour View
Sint Maarten

RvA no. SM/08-15-LV

Onderwerp: Ontwerp van Landsverordening tot wijziging van de Sanctielandsverordening ter uitvoering van speciale aanbeveling III van de Caribbean Financial Action Task force om zonder vertraging de beperkende maatregelen te implementeren en enkele wetstechnische aanpassingen. (uw volgnummer LV-15/0008).

Advies: Met verwijzing naar uw adviesverzoek d.d. 7 juli 2015 om het oordeel van de Raad van Advies inzake bovengenoemd onderwerp en de behandeling hiervan in de vergadering van de Raad d.d. 6 oktober 2015 en de vaststelling hiervan in de vergadering van de Raad d.d. 6 oktober 2015 bericht de Raad u als volgt.

Het ontwerp, strekt er toe om internationale verplichtingen tot het vaststellen van beperkende maatregelen zonder vertraging te regelen bij ministeriele regeling. Tevens is wenselijk om gelijktijdig enkele wetstechnische verbeteringen door te voeren.

De Raad onderschrijft de strekking van het ontwerp, maar maakt een aantal opmerkingen met betrekking tot de gestelde oplossing dat het ontwerp biedt, de overbodigheid van de ontheffing- en vrijstellingsbepaling, het gekozen instrument om de bijlagen van de sanctieregelingen te wijzigen en het vervallen van artikel 5. De Raad is van oordeel dat in verband daarmee enige aanpassingen van het voorstel wenselijk is.

I **Beleidsanalytische toets**

De huidige Sanctielandsverordening beoogt een zodanig algemeen kader te scheppen dat tijdig en adequaat gereageerd kan worden op besluiten en aanbevelingen van volkenrechtelijke organisaties en EU sancties - vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijke buitenlands- en veiligheidsbeleid van de Europese Unie - voor zover die gericht zijn op handhaving of het herstellen van internationale vrede, veiligheid of rechtsorde. Artikel 2 en 2a bepalen dat supranationale verplichtingen worden vastgelegd door middel van landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Het systeem van de landsverordening introduceert een tweedelige toepassingsregime voor supranationale beperkende maatregelen dat gevolgen heeft voor de toegekende beleidsruimte. Omdat het Koninkrijk aangesloten is bij

RvA no. SM/08-15-LV

1

bepaalde internationale verdragen is Sint Maarten, als deel van het Koninkrijk verplicht internationale sancties op te leggen in gevallen bepaald door de Veiligheidsraad of andere volkenrechtelijk organisaties. Op Europees niveau is Sint Maarten niet verplicht om EU sanctiebesluiten vast te stellen als deel van de Landen en Gebieden Overzee (hierna: LGO). Echter heeft Sint Maarten gekozen om zich neer te leggen aan sanctiebesluiten vastgelegd door de Europese Raad door die besluiten om te zetten in nationale regelingen met een oog op de uniformiteit van het buitenlands beleid van het Koninkrijk.¹

Het onderhavige ontwerp strekt aanzienlijk veranderingen aan te brengen in de huidige Sanctielandsverordening. In het rapport van de Caribbean Financial Action Task Force is geconcludeerd, dat Sint Maarten vertraagd internationale verplichtingen vaststelt. Hierdoor dreigt Sint Maarten niet aan haar internationale verplichtingen te voldoen. De regering stelt dat de huidige implementatieprocedure te arbeidsintensief is en leidt onnodig tot vertraging. Volgens de considerans is het noodzakelijk de Sanctielandsverordening aan te passen om internationale verplichtingen tot het vaststellen van beperkende maatregelen zonder vertraging te regelen. Verder wordt gesteld dat het vaststellen van internationale en Europese verplichtingen geen beleidsruimte toekent aan de lidstaten. Derhalve wordt voorgesteld om het vaststellingsproces te versnellen door bij ministeriele regeling onze supranationale sanctieverplichtingen vast te stellen. Volgens de regering is de ministeriele regeling het juiste middel voor vaststelling aangezien de snelheid waarmee ministeriele regelingen tot stand komen en er geen beleidsruimte is toegekend.

De Raad is van mening dat het ontwerp geen oplossing biedt voor het gestelde probleem. Het is namelijk nu al mogelijk in spoed gevallen om eerst door middel van een ministeriele regeling de supranationale sanctieregelingen vast te leggen in onze nationale rechtsorde. Achteraf worden - binnen een periode van 10 maanden - de gestelde regels in de ministeriele regeling volgens de normale vaststellingsproces omgezet in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen. Omdat de meeste supranationale sanctiebesluiten per direct omgezet moeten worden, is dit de reguliere vaststellingsproces geworden. Artikelen 7 en 8 van de huidige Sanctielandsverordening voorziet in deze mogelijkheid. Indien het vaststellen van internationale verplichtingen met toepassing van de artikelen 7 en 8 nu traag verloopt, zal het ontwerp hiervoor geen soelaas bieden omdat het ontwerp het vaststellen van internationale verplichtingen ook via ministeriële regeling beoogt te regelen. De Raad is van mening dat het voorgestelde wijziging derhalve geen nieuwe oplossing biedt voor het gestelde probleem. De Raad constateert dat het doel van het ontwerp is slechts om de omzetting achteraf van de ministeriele regeling in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen te schrappen. De Raad wil benadrukken dat het overgaan van landsbesluit, houdende algemene maatregelen, naar ministeriele regeling fundamentele gevolgen voor de toetsing van de sanctiebesluiten zou hebben. Gezien het feit dat een landsbesluit,

¹ Artikel 2a Sanctielandsverordening en memorie van toelichting

algemene maatregelen, een zwaarder wettelijk instrument is, is die volgens de Raad meer geschikt voor het vastleggen van supranationale sanctiebesluiten.

II Juridische toets

Artikel 9 ontheffing en vrijstelling

De Raad merkt op dat de ontheffing en vrijstelling bepaling geregeld in artikel 9 van de huidige Sanctielandsverordening mogelijk overbodig is. De gelijksoortige bepaling geregeld in afdeling 4 van de Sanctiewet 1977 van Nederland is geschrapt met de argumentatie dat sanctieregelingen uitsluitend tot stand worden gebracht ter uitvoering van internationale verplichtingen, neergelegd in resoluties van de Veiligheidsraad of in Europese regelgeving. Als daarin geen vrijstellings- of ontheffingsmogelijkheid is geopend, is afdeling 4 niet van toepassing. In de gevallen waar internationale regelgeving wel voorziet in de mogelijkheid van vrijstelling of ontheffing, wordt voor nationale implementatie een specifieke ministeriële regeling op grond van de Sanctiewet 1977 tot stand gebracht. Daarin worden de desbetreffende internationale regelgeving voortvloeiende toepassingsvoorwaarden geregeld en is de vrijstellings- en ontheffingsmogelijkheid daardoor een dode letter geworden. De Raad adviseert om bij het onderhavige ontwerp deze afweging in overweging te nemen.

Wijzigen van ministeriele regeling door middel van ministeriele besluit

De regering is van plan op grond van het ontwerp alle sanctiemaatregelen te bundelen in één (omnibus) ministeriele regeling. Toevoeging van een geheel nieuwe sanctiemaatregel door de toevoeging van een nieuwe bijlage aan de sanctieregeling is een wijziging van de sanctieregeling zelf. De wijziging van een bijlage bij een sanctieregeling moet aangemerkt worden als een wijziging van de bestaande sanctiemaatregel. De wijziging van een bestaande sanctiemaatregel zou dan volgens het ontwerp bij ministeriële besluit gebeuren. Volgens de memorie van toelichting van het ontwerp zou een wijziging van de sanctieregeling door middel van een ministeriele regeling een te zwaar instrument zijn: "het betreft immers een wijziging van een reeds geïntroduceerde sanctiemaatregel".

De Raad is van mening dat een ministeriele regeling inclusief bijlage niet door middel van een ministeriele besluit kan worden gewijzigd omdat een ministeriele besluit geen wettelijke regeling is in de zin van artikel 81 van de Staatsregeling en omdat aanwijzing 160 van de Aanwijzingen voor de regelgeving van Sint Maarten (hierna: Ar) voorschrijft dat wettelijke regelingen gewijzigd dienen te worden door wettelijke regelingen van gelijke orde. De Raad vraagt om hiermee rekening te houden.

De Raad adviseert, om discrepanties te voorkomen en in het belang van de rechtszekerheid, de verschillende internationale en Europese regelingen niet in de bijlage op te nemen maar slechts te verwijzen naar de supranationale sanctieregelingen of naar een lijst van deze sanctieregelingen opgesteld in het ontwerp. De Raad is van de opinie dat de supranationale sanctieregelingen

hiermee een integraal onderdeel van het ontwerp vormen. In Ar 81 is ook bepaald dat geen bijlage wordt opgenomen, tenzij het gaat om vaststelling van een tabel, formulier, model, kaart of lijst van wettelijke regelingen of bepalingen, dan wel als dit anderszins onvermijdelijk is. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

Vervallen van artikel 5

Het huidige artikel 5 regelt de kennisgeving aan de Sociaal en Economische Raad en andere betrokken organisaties en biedt hen de gelegenheid om hun mening over de te nemen sanctieregeling kenbaar te maken. In het ontwerp wordt artikel 5 vervangen door een geheel nieuwe artikel. In de memorie van toelichting van het ontwerp wordt uitgelegd dat het huidige artikel 5 de indruk wekt dat kennisgeving aan de Sociaal en Economische Raad en andere betrokken organisaties invloed zou kunnen hebben op de uitvoering van internationale sanctiemaatregel wat niet het geval is.

Gelet op de memorie van toelichting van de Sanctielandsverordening is de bedoeling van het huidige artikel 5 om het bedrijfsleven de kans te geven zijn mening met betrekking tot de te treffen maatregelen kenbaar te maken. Indien het betreft een maatregel die uitgevoerd dient te worden als gevolg van een juridisch bindend volkenrechtelijk besluit dan is het raadplegen van het bedrijfsleven inderdaad zoals is voorgesteld van relatieve waarde. De memorie van toelichting stelt verder dat ook in gevallen van spoed het van belang is om achteraf het bedrijfsleven de kans te bieden om hun mening te uiten over de te treffen maatregelen.

Gaat het daarentegen om de tenuitvoerlegging van niet dwingende besluiten waarbij de regering ongetwijfeld beleidsruimte heeft bij het implementeren en toepassen van niet-dwingend beperkende maatregelen, dan zal in de afweging om tot maatregelen over te gaan uiteraard bij de opvatting van het bedrijfsleven stil gestaan moeten worden. Wil de regering van het advies van het bedrijfsleven afwijken dan dient behoorlijk gemotiveerd te worden waarom anders wordt besloten.

Het is, gelet op de memorie van toelichting van de Sanctielandsverordening, derhalve van belang om de bedrijfsleven aan te horen als het gaat om zowel niet-dwingend en dwingende sanctiebesluiten. Het bedrijfsleven wordt door handhaving geraakt en zullen de gevolgen het meest ervaren. Verder kunnen zij de regering informeren over de potentiële implicaties van een sanctiebesluit. De Raad is van mening dat de bedoeling van het huidige artikel 5 nog steeds relevant is vooral als het betreft niet dwingende sanctiebesluiten.

Council of Advice
Raad van Advies

Strengthening Our Democracy

De Raad adviseert om mede gelet op het bovenstaande het intrekken van artikel 5 te heroverwegen.

Conclusie

Concluderend geeft de Raad de regering in overweging de onderhavige ontwerp-landsverordening niet naar de Staten te zenden dan nadat rekening zal zijn gehouden met de opmerkingen van de Raad.

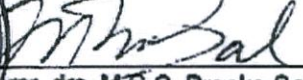
Aldus vastgesteld in de vergadering van de Raad van 6 oktober 2015.

De Secretaris

De Vice-voorzitter

Dhr. mr. A.G. Baly

Mr. drs. M.C.C. Brooks-Salmon

ST. MAARTEN

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2016-2017-099
No. 4b

Aan de Gouverneur
Falcon Drive 3
Harbour View
Alhier

Uw nummer: Uw brief van: Ons nummer: Afd: JZ&W

Onderwerp: Nader rapport inzake het ontwerp van Landsverordening tot wijziging van de Sanctielandsverordening ter uitvoering van aanbeveling 6 van de Financial Action Task Force om zonder vertraging de beperkende maatregelen te implementeren en enkele wetstechnische aanpassingen

Philipsburg,

Bijlagen: ontwerp van Landsverordening en Memorie van Toelichting

Ik heb de eer u hierbij, namens de ministerraad, aan te bieden het nader rapport ter reactie op het advies van de Raad van Advies d.d. 6 oktober 2015 [no SM/08-15-LV] betreffende het ontwerp van Landsverordening tot wijziging van de Sanctielandsverordening ter uitvoering van speciale aanbeveling 6 van de Financial Action Task Force om zonder vertraging de beperkende maatregelen te implementeren en enkele wetstechnische aanpassingen.

De Raad geeft in overweging het ontwerp van Landsverordening niet naar de Staten te zenden dan nadat rekening zal zijn gehouden met de opmerkingen van de Raad.

De regering heeft met belangstelling kennis genomen van de opmerkingen van de Raad en reageert hierbij op de diverse punten zoals aangedragen door de Raad. De regering volgt hierbij de indeling zoals in het advies van de Raad is gebezigd.

Beleidsanalytische toets

De Raad benadrukt dat het doel van het ontwerp om de omzetting achteraf van de ministeriële regeling in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te schrappen, fundamentele gevolgen heeft voor de toetsing. De Raad acht een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, meer geschikt voor het vastleggen van supranationale sanctiebesluiten. Bovendien is de Raad van mening dat voorgestelde schrapping geen oplossing biedt voor het probleem dat Sint Maarten vertraagd internationale sancties vaststelt.

De regering erkent dat de schrapping van de verplichting in de bestaande Landsverordening om een ministeriële regeling om te zetten in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gevolgen heeft voor de toetsing. De regering acht dit echter gerechtvaardigd, omdat het internationale verplichtingen betreft van de VN-Veilighedsraad en van de Raad van de Europese Unie die Sint Maarten wordt geacht integraal over te nemen. Er is geen sprake van beleidsvrijheid en omdat de Sanctieregeling een verwijzend karakter heeft, naar Veiligheidsraadresoluties en naar EU-regelgeving, is de formulering standaard te noemen. Dit geldt des te meer nadat de regering vorig jaar is overgegaan tot de introductie van de alle sancties omvattende Sanctieregeling waarbij

aan de regeling slechts de verschillende –nieuwe- Veiligheidsraadresoluties en EU-regelgeving behoeven te worden toegevoegd.

Deze regeling is –op basis van de bestaande Landsverordening- omgezet in een Sanctielandsbesluit, houdende algemene maatregelen, waarover de Raad een zogenaamd ‘blanco’ advies heeft uitgebracht (no. SM/07-15-LB). Na inwerkingtreding van de onderhavige wijziging van de Sanctielandsverordening zal dit door de Raad getoetste Sanctielandsbesluit worden omgezet in een ministeriële regeling op basis van de gewijzigde Sanctielandsverordening. Toekomstige aanvullingen zullen daarna worden toegevoegd aan die –alle sancties omvattende- Sanctieregeling. Er zal derhalve geen sprake meer zijn van volledig nieuwe ministeriële sanctieregelingen. De regering heeft in de opmerking van de Raad van Advies overigens aanleiding gezien om een en ander in de memorie van toelichting duidelijker te verwoorden.

Terecht wijst de Raad erop dat de schrapping van de omzetting naar een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, geen oplossing biedt voor het probleem dat Sint Maarten vertraagd internationale sancties vaststelt. Dat is ook niet de belangrijkste reden voor dit voorstel. Omzetting is een arbeidsintensief proces voor het wetgevingsapparaat. Bovendien wordt het risico gelopen dat de 10 maanden termijn waarbinnen de omzetting dient plaats te vinden niet wordt gehaald. Deze overwegingen, gevoegd bij hetgeen is uiteengezet over het alomvattende karakter van de sanctieregeling, liggen aan de basis van het voorstel. De regering heeft in de opmerking van de Raad van Advies overigens wel aanleiding gezien om een en ander in de memorie van toelichting duidelijker te onderbouwen.

Artikel 9 ontheffing en vrijstelling

Alhoewel geen onderdeel van het voorstel van de regering tot wijziging van de Landsverordening, merkt de Raad op dat de ontheffings- en vrijstellingsbepaling in artikel 9 mogelijk overbodig is. In de eerste plaats wijst de regering erop dat de tekst van aanbeveling 6 van de FATF, zoals deze sinds 2012 luidt, landen verplicht om ontheffing en schrapping van de sanctielijst mogelijk te doen zijn, en om eveneens de mogelijkheid van bezwaar en beroep tegen de Sanctieregeling open te stellen. De regering wil hiermee rekening houden.

De regering is voorts van mening dat in het kader van het terugdringen van de werklust, in de Landsverordening de voorkeur uitgaat naar het handhaven van een algemene bepaling boven – hetgeen de Raad suggereert - in voorkomende gevallen een specifieke ministeriële regeling op te stellen. In de meeste internationale sanctievoorschriften van de Veiligheidsraad en de EU zijn immers bepalingen opgenomen over de wijze waarop vrijstellingen en ontheffingen kunnen worden verleend. Wel is de regering, naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad, van mening dat het verband tussen de ontheffing of vrijstelling en de internationale sanctiemaatregel explicieter benoemd moet worden. De regering heeft het advies in die zin overgenomen dat thans aan artikel 7 (nieuw) met zoveel woorden is toegevoegd: “mits de aan de sanctie ten grondslag liggende internationale regeling als bedoeld in artikel 2 daarin uitdrukkelijk voorziet”.

Wijziging van ministeriële regeling door ministerieel besluit

De Raad vraagt om er rekening mee te houden dat een ministeriële regeling inclusief bijlage niet door middel van een ministerieel besluit kan worden gewijzigd omdat een ministerieel besluit geen wettelijke regeling is in de zin van artikel 81 van de Staatsregeling en omdat Aanwijzing 160 voorschrijft dat wettelijke regelingen gewijzigd dienen te worden door wettelijke regelingen van gelijke orde.

De regering erkent dat een ministerieel besluit geen wettelijke regeling is in de zin van artikel 81 van de Staatsregeling. Gevolg gevend aan de opmerking van de Raad is het ontwerp aangepast. In het ontwerp is nu opgenomen dat een wijziging van de Sanctieregeling bij ministeriële regeling dient te geschieden. In de memorie van toelichting is nader uiteengezet dat voor het *toevoegen* van een nieuwe sanctiemaatregel een, door de Minister van Algemene Zaken te ondertekenen, ministeriële regeling het geëigende instrument is. Gaat het echter om een (kleine) *wijziging* in een bestaande ministeriële regeling van een reeds in Sint Maarten geïmplementeerde sanctiemaatregel, dan kan zonder bezwaren ondertekening in mandaat plaatsvinden. Dit is ook in lijn met de staatrechtelijke regel die ten grondslag ligt aan Aanwijzing voor de regelgeving 160 (waar de Raad eveneens op wijst). De regering stelt voor om deze ondertekening bij mandaat expliciet in artikel 6 (nieuw), tweede lid, neer te leggen.

Bovendien heeft de regering in de memorie van toelichting het gebruik van bedoeld mandaat duidelijker omschreven. Er zal slechts van gebruik worden gemaakt als in een bestaande sanctiemaatregel – en dan gaat het om (de bijlage van) de Veiligheidsraadresolutie of de EU-regelgeving - een wijziging optreedt. Daarbij moet gedacht worden aan correcties of het toevoegen

dan wel verwijderen van een individu of organisatie van de sanctielijst. Deze wijzigingen dienen met de meeste spoed – de FATF spreekt van “without delay” – geïmplementeerd te worden. Ondertekening in mandaat is daarvoor het meest efficiënte juridische instrument, temeer daar dergelijke wijzigingen zich zeer regelmatig voordoen. Het behoeft geen betoog dat het doen ondertekenen van een ministeriële regeling door de Minister van Algemene Zaken in de praktijk bewerkelijker is en meer tijd kost dan de voorgestelde ondertekening bij mandaat. Het ligt voor de hand dat de Minister van Algemene Zaken daartoe de Secretaris Generaal van het Ministerie van Algemene Zaken zal mandateren. Zodoende is ook de juridische toetsing geborgd, waar de Raad aandacht voor vroeg.

De Raad adviseert – onder verwijzing naar Aanwijzing 81- om de verschillende internationale en Europese regelingen niet in de bijlage op te nemen maar slechts te verwijzen naar de supranationale sanctieregelingen.

De regering heeft dit advies overgenomen zoals blijkt uit het Sanctielandsbesluit van 17 februari 2016.

Vervallen van artikel 5

De Raad adviseert om de intrekking van artikel 5 te heroverwegen, welk artikel de kennisgeving regelt van sanctiemaatregelen aan de Sociaal Economische Raad of andere betrokken organisaties teneinde hen in de gelegenheid te stellen hun mening kenbaar te maken. Volgens de Raad is het huidige artikel 5 nog steeds relevant vooral als het gaat om niet-dwingende maatregelen. De Raad erkent evenwel dat het raadplegen van de SER bij juridisch bindende volkenrechtelijke besluiten van relatieve waarde is.

De regering had een paar redenen om artikel 5 te schrappen. Ten eerste wil de regering niet de illusie wekken bij de SER dat voorlegging zou kunnen betekenen dat een internationale sanctie kan worden gewijzigd en ten tweede past voorlegging niet in het ‘without delay requirement’ van de FATF. Echter, de regering heeft ook begrip voor de overwegingen van de Raad en is bij nader inzien van mening dat de mogelijkheid van raadpleging van de SER moet blijven bestaan voor sancties die niet dwingend worden opgelegd. Artikel 5 is thans zodanig geherformuleerd dat de minister(s), indien gewenst, de mogelijkheid hebben de SER te raadplegen.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om in het opschrift en de aanhef van de ontwerplandsverordening de verwijzing naar de betrokken speciale aanbeveling III van de FATF te wijzigen in aanbeveling 6, hetgeen naar nu blijkt de correcte aanduiding is, en ‘Caribbean Financial Action Task Force’ -daar waar toepasselijk- te wijzigen in ‘Financial Action Task Force’ .

De Minister van Algemene Zaken

